

[Finansministeren.]

jo en anden opfattelse af dette spørgsmål, efter min mening en mere realistisk opfattelse, og derfor kan vi naturligvis ikke acceptere det ærede medlems ændringsforslag. Det ærede medlem lod ligesom skinne igennem, at de penge, der bruges til forsvaret — jeg tror, det i øjeblikket drejer sig om 1,7 milliard kr. — kunne bruges til at bygge plejehjem og boliger og en hel del andre ting for og til at udbygge trafikken for. Man kan ikke uden videre overføre det nævnte beløb til de formål, det ærede medlem nævnte, for den bygge- og anlægskapacitet, som står til rådighed, bliver jo ikke større, fordi man sløjfer militæruddgifterne. Kun i det omfang, bygge- og anlægskapaciteten bliver beslået til forsvarsformål, kan man, hvis man opgiver disse formål, overføre den til andre, men det er i virkeligheden kun en ret begrænset del af forsvarsudgifterne, der anvendes til byggeri.

Ja, med disse bemærkninger skal jeg anbefale at stemme for de af ministrene stillede ændringsforslag og anbefale at stemme for finanslovsforslagets endelige vedtagelse.

Damsgaard: Jeg skal kun føje få yderligere bemærkninger til. Den højtærede finansminister imødegik mine udtalelser om den usammenhængende økonomiske politik, jeg mente regeringen førte, og det var måske ikke unaturligt, at han gjorde det. Ministeren anførte, at de seneste afgiftslove blev gennemført for at holde finansloven intakt — noget i den retning tror jeg finansministeren sagde. Vi havde den opfattelse, da disse afgiftslovsforslag blev behandlet — og vi har den endnu — at det stigende skattegrundlag i år formentlig kunne have båret udgiftsstigningen på de 190 mill. kr., og vi er modstandere af, at man plukker et enkelt område ud og kommer med skatteforhøjelse på den måde, hvorpå det skete, ligesom vi er modstandere af at lægge forhøjelserne på det område, hvor de blev lagt. Det har vi givet udtryk for.

Ministeren sagde i forbindelse med en omtale af mine bemærkninger om anlægsudgifterne, at der er overvejelser i gang; der formentlig vil føre til udskydelse af visse offentlige byggerier, og jeg vil tro, at det bliver nødvendigt med sådanne udskydelser. På dette område har vi jo taget et initiativ,

nemlig med hensyn til statens levnedsmiddelinstitut, idet vi har stillet ændringsforslag om udskydelse fra finansloven af de 3 mill. kr. til levnedsmiddelinstituttet. Denne udgift kunne nok udskydes og måske helt undværes, for det er rigtigt, som det allerede er sagt, at boligbyggeriet må have førsteprioritet, og det offentlige byggeri, som man ikke mener er strengt nødvendigt, må naturligvis komme i anden række.

Det er sandsynligvis sådan, at den højtærede finansminister og jeg læser på hver sin side i den økonomiske årsoversigt, og ministeren finder nogle tabeller frem, der passer ham. Jeg nævnte, at den højtærede økonomiminister ved forelæggelsen af denne oversigt udtrykkelig har sagt, at valuta-beholdningen slet ikke var steget siden 1957, og det må vel være et udtryk for, at den økonomiske udvikling ikke har været så gunstig, som ministeren ellers har givet udtryk for.

Endelig har jeg et sted i den økonomiske årsoversigt læst, at skatternes andel af nationalindkomsten dog er steget betydeligt i de senere år. Jeg har tabellen her. I 1961-62 udgjorde den 27,6 pct., i 1962-63 29,6 pct. og i 1963-64 31,4 pct. Det er ikke første gang, jeg har diskuteret spørgsmålet om skatterne i relation til nationalindkomsten med en finansminister — ganske vist ikke med den nuværende finansminister. Jeg minder om, hvad Bertel Dahlgaard sagde i 1953, at hvis skatternes procentdel af nationalindkomsten oversteg 25, så var der fare på færde. Jeg minder om, at skatterne er steget meget nu, og det kunne måske også give ministeren anledning til overvejelser.

Thestrup: Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at jeg er ganske klar over nødvendigheden af at bygge til en række undervisningsformål, og jeg betragter også en række trafikformål som så vigtige, at vi ikke kan lade være med at udføre dem, men levnedsmiddelinstituttet har hverken relation til undervisning eller trafik. Det er en af den slags offentlige bygninger, som man kan opføre, når man har godt råd og har arbejdskraft nok, men vi har ikke arbejdskraft nok. Jeg vil tro, at en meget stor del af befolkningen vil give mig ret i, at det er vigtigere nu at bygge